

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/2/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3822200933
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Janáková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3822200933.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Janákovvej a sudcov Mgr. Ivana Kubínyho a Mgr. Zuzany Holúbkovej v spore žalobcu: Rozhlas a televízia Slovenska, so sídlom Mlynská dolina, Bratislava, IČO: 47 232 480, proti žalovanej: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. XXX, t.č. bytom E. E., F. F. XXX/X, o zaplatenie 258,28 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 6. septembra 2022, č.k. 4C/6/2022-51, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. konanie v časti o zaplatenie 92,80 eur zastavil. Výrokom II. žalovanú zaviazal zaplatiť žalobcovi 165,48 eur a náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 1,85 eur, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Výrokom III. žalobcovi priznal proti žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 28,66 %.

2. Súd prvej inštancie rozhodoval na základe žaloby, ktorou sa žalobca domáhal proti žalovanej zaplatenia sumy 258,28 eur a úhrady poštových sadziieb spojených s vymáhaním vo výške 1,85 eur. Žalobca v žalobe uviedol, že je aktívne legitimovaný na podanie žaloby podľa § 4 ods. 1 a § 10 ods. 5 zákona č. 340/2012 Z.z. o úhrade za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska. Žalovaná je zo zákona platiteľom úhrady za služby verejnosti podľa § 3 písm. a) citovaného zákona vo výške 4,64 eur podľa § 6 ods. 1 tohto zákona s periodicitou platenia úhrad mesačne v zmysle § 7 tohto zákona. Žalobca kontrolou úhrad zistil, že žalovaná nezaplatila úhradu za obdobie od 01.07.2017 do 31.10.2021. Žalobca vyzval žalovanú v zmysle § 10 ods. 2 zákona písomnou výzvou zo dňa 07.10.2021 na zaplatenie omeškanej úhrady a na zaplatenie poštových sadziieb súvisiacich s odoslaním výzvy, a keďže žalovaná nezaplatila úhradu a poštové sadzby v lehote do 30 dní od doručenia tejto výzvy, je povinná v zmysle § 10 ods. 3 zákona zaplatiť aj pokutu. Pohľadávku žalobcu tvorí suma 258,28 eur, z toho istina 241,28 eur (52 neuhradených mesačných predpisov po 4,64 eur), pokuta vo výške 17 eur a poštové sadzby vo výške 1,85 eur.

3. Súd vo veci vydal dňa 16.03.2022 platobný rozkaz, č.k. 4C/6/2022-11, proti ktorému žalovaná podala odpor. V odpore uviedla, že nesúhlasí so žalovanou výškou ani so žalovaným obdobím. Nedoplatok uznáva za obdobie od 04/2020 do 30.10.2021, keď v apríli 2020 uzatvorila zmluvu so ZSE, č. 6310540912. V období od 04/2019 do 03/2020 nebola v zmluvnom vzťahu odberateľa elektrickej energie. Vo vzťahu k žalovanému nedoplatku od 07/2017 do 05/2019 vzniesla námietku premlčania.

4. Žalobca následne vzal žalobu v časti o zaplatenie sumy 92,80 eur za obdobie 07/2017 do 02/2019 späť, vzhľadom na vznesenie námietky premlčania zo strany žalovanej. Po čiastočnom späťvzati žaloby sa domáhal voči žalovanej zaplatenia istiny vo výške 148,48 eur, pokuty vo výške 17 eur a poštových sadzieb spojených s vymáhaním vo výške 1,85 eur.

5. Žalovaná proti späťvzatiu žaloby nevzniesla žiadne výhrady. Súd prvej inštancie preto v späťvzatej časti o zaplatenie 92,80 eur, konanie podľa § 145 ods. 2 CSP zastavil.

6. Vo zvyšnej časti považoval nárok žalobcu za dôvodný. Konštatoval, že z vykonaného dokazovania vyplynulo z prehľadu predpisov a platieb u žalovanej s adresou C. D. 194, VS 9080794559, že na uvedenej adrese je vykazovaný nedoplatok vo výške 243,13 eur (po 4,64 eur mesačne) + poštovné 1,85 eur za obdobie od 07/2017 do 10/2021. Za toto obdobie nebola žalovanou vykonaná žiadna platba. Z Oznámenia o ukončení zmluvy predloženej žalovanou mal súd prvej inštancie za preukázané, že bola ukončená zmluva o združenej dodávke elektriny medzi dodávateľom: Stredoslovenská energetika, a.s., IČO: 51 865 467 a žalovanou dňa 15.03.2018 vo vzťahu k odbernému miestu: C. D. XXX, číslo odberného miesta 6050591.

7. Žalovaná pri výsluchu uviedla, že nemá pripomienky k späťvzatiu žaloby v časti o zaplatenie 92,80 eur. Namietala, že od 03/2019 do 03/2020 nebola v zmluvnom vzťahu ako odberateľ elektrickej energie. Zmluvný vzťah, ktorý mala so SSE, a.s. vo vzťahu k odbernému miestu C. D. č. XXX, ukončila k 15.03.2018, o čom svedčí Oznámenie o ukončení zmluvy. Po ukončení tohto zmluvného vzťahu od 16.03.2018 nebola odberateľom energie až do apríla 2020. Žalobcovi zmenu alebo zánik povinnosti platiť úhradu neoznámila. RTVS neposielala nič ohľadom ukončenia vyššie uvedeného zmluvného vzťahu. Až v apríli 2020 uzatvorila zmluvu so ZSE, a.s. o odbere elektriny vo vzťahu k odbernému mestu G. XXX, E. E., ktorý zmluvný vzťah trvá naďalej, a preto pohľadávku žalobcu od 04/2020 do 10/2021 uznáva. Z C. D. do E. E. jej boli preposielané inkasné lístky na jej súčasnú adresu aj s predpisom úhrad 4,64 eur od RTVS, čo neriešila. Poplatok aj v čase do 10/2021 neplatila, pretože pre ňu bolo smerodajné ukončenie zmluvy o dodávke elektriny so SSE, a.s. Za celé obdobie s RTVS nekomunikovala ani ústne ani písomne a v súvislosti s týmto sporom RTVS neuhradila žiadnu platbu. Žalovaná potvrdila, že jej bola doručená výzva RTVS zo dňa 07.10.2021.

8. Po zhodnotení výsledkov dokazovania súd prvej inštancie dospel k záveru, že žaloba žalobcu (po späťvzati časti žaloby) je vo zvyšku dôvodná. Konštatoval, že po čiastočnom späťvzati žaloby a zastavení konania v späťvzatej časti predmetom konania zostal uplatnený nárok žalobcu na zaplatenie istiny vo výške 148,48 eur (za obdobie od 03/2019 do 10/2021), úhrady poštových sadzieb 1,85 eur a pokuty vo výške 17 eur. Z tohto zvyšku uplatneného nároku zostal medzi stranami sporný nárok na zaplatenie úhrad mesačných predpisov za obdobie od 04/2019 do 03/2020, a to jednak z dôvodu vznesenej námietky premlčania žalovanou aj za obdobie od 03/2019 do 05/2019 a tiež dôvodu obrany žalovanej uvedenej v odpore, že totiž v danom období od 04/2019 do 03/2020 nebola v zmluvnom vzťahu ako odberateľ elektrickej energie s dodávateľom elektrickej energie, keď príslušný zmluvný vzťah ukončila dňa 15.03.2018.

9. Skúmajúc, či uplatnené (premlčaniu podliehajúce) právo žalobcu je alebo nie je premlčané, a či teda hmotnoprávna námietka žalovanej je dôvodná alebo nedôvodná, súd prvej inštancie dospel k záveru, že právo žalobcu na zaplatenie úhrad za obdobie od 01.03.2019 do 31.05.2019 nie je premlčané. Súd vychádzal z ust. § 7 ods. 2 zák. č. 340/2012 Z.z., podľa ktorého úhrada sa platí mesačne; úhradu za príslušný kalendárny mesiac je platiteľ povinný zaplatiť do posledného dňa príslušného kalendárneho mesiaca. Ak žaloba v tejto veci bola podaná dňa 14.03.2022, potom právo na úhradu za obdobie od 01.03.2019 do 31.05.2019 nie je premlčané. Úhrada za mesiac marec 2019 mala byť v súlade s citovaným § 7 ods. 2 zák. č. 340/2012 Z.z. zaplatená do 31.03.2019. Žalobca mohol právo na úhradu za tento mesiac vykonať po prvý raz (podať žalobu) nasledujúci deň po tomto dni, t.j. 01.04.2019. Od tohto dňa, t.j. 01.04.2019 začala plynúť všeobecná trojročná premlčacia doba, ktorá skončila 01.04.2022, resp. s prihliadnutím na neplynutie premlčacej doby v čase od 27.03.2020 do 30.04.2020 a v čase od 19.01.2021 do 28.02.2021 podľa § 1 zák. č. 62/2020 Z.z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony v znení zák. č. 9/2021 Z.z., o 76 dní neskôr. Obdobne je tomu aj pri úhradách za mesiace apríl a máj 2019. Ak žalobca podal žalobu dňa 14.03.2022, potom jeho právo na zaplatenie

úhrady za mesiac marec 2019 a tiež za mesiace apríl a máj 2019 nie je premlčané. Preto súd žalobe v tejto časti vyhovel.

10. K obrane žalovanej, že žalobca nemá právo na zaplatenie mesačných úhrad za obdobie od 04/2019 do 03/2020, pretože v tom čase nebola v zmluvnom vzťahu s dodávateľom elektriny, súd prvej inštancie uviedol, že táto obrana žalovanej je nedôvodná. Citoval ust. § 3 písm. a), § 6 ods. 1, 2, § 13b, § 7 ods. 1, 2, § 9 ods. 7, 9, § 10 ods. 1, 3, 5 zák. č. 340/2012 Z.z. O úhrade za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v súvislosti s čím uviedol, že je síce pravdou, že žalovaná preukázala listinou Oznamenie o ukončení zmluvy ukončenie zmluvy o združenej dodávke elektriny v odbernom mieste C. D. XXX uzatvorenej so Stredoslovenskou energetikou, a.s. (dodávateľom elektriny) dňa 15.03.2018, táto skutočnosť je však irelevantná, pretože žalovaná bola stále evidovaná v evidencii platiteľov ako odberateľ elektriny v predmetnom odbernom mieste. Žalobca je v zmysle § 9 zák. č. 340/2012 Z.z. povinný viesť evidenciu platiteľov úhrad, pričom údaje o platiteľoch do tejto evidencie mu poskytujú v zákone uvedené subjekty, ktorým táto povinnosť vyplýva z § 9 tohto zákona. Medzi tieto subjekty patrí okrem iného aj dodávateľ elektriny, prevádzkovateľ distribučnej sústavy (§ 9 ods. 3 tohto zákona v znení účinnom od 01.07.2021; § 9 ods. 2 tohto zákona v znení účinnom do 30.06.2021). Z ust. § 9 ods. 7 zák. č. 340/2012 Z.z. v znení účinnom od 01.07.2021 vyplýva povinnosť platiteľa písomne oznámiť vyberateľovi úhrady do 30 dní po a) vznik, zmenu alebo zánik povinnosti platiť úhradu, c) začatie a ukončenie odberu elektriny v každom jednom odbernom mieste, ak ide o platiteľa podľa § 3 písm. a), ktorý je evidovaný dodávateľom elektriny v evidencii odberateľov elektriny v domácnosti vo viacerých odberných miestach, pričom § 9 ods. 8 obsahuje údaje, ktoré má platiteľ uviesť v príslušnom písomnom oznámení. Podľa § 9 ods. 9 zákona, prílohou písomného oznámenia o zániku povinnosti platiť úhradu je aj a) doklad o ukončení odberu elektriny v odbernom mieste, pre ktoré bol platiteľ evidovaný dodávateľom elektriny ako odberateľ elektriny v domácnosti, alebo b) doklad o zmene odberateľa elektriny v domácnosti v odbernom mieste, pre ktoré bol platiteľ evidovaný dodávateľom elektriny ako odberateľ elektriny v domácnosti. Z ust. § 9 ods. 6 zák. č. 340/2012 Z.z. v znení účinnom do 30.06.2021 vyplýva povinnosť platiteľa písomne oznámiť vyberateľovi úhrady do 30 dní odo dňa, keď došlo k skutočnosti, po a) vznik, zmenu alebo zánik povinnosti platiť úhradu a zároveň túto skutočnosť preukázať, pričom § 9 ods. 7 obsahuje údaje, ktoré má platiteľ uviesť v príslušnom písomnom oznámení a aké doklady ako prílohu písomného oznámenia priložiť, t.j. 1) doklad o ukončení odberu elektriny v odbernom mieste, pre ktoré bol platiteľ evidovaný dodávateľom elektriny ako odberateľ elektriny v domácnosti, alebo 2) doklad o zmene odberateľa elektriny v domácnosti v odbernom mieste, pre ktoré bol platiteľ evidovaný dodávateľom elektriny ako odberateľ elektriny v domácnosti. V predmetnej veci v konaní nebolo sporné (vzhľadom aj na výpoveď žalovanej), že žalovaná neoznámila žalobcovi zánik povinnosti platiť úhradu za služby verejnosti poskytované RTVS ani za predmetné obdobie 03/2019 do 10/2021. Keďže žalovaná neuhradila v žalovanom období od marca 2019 do októbra 2021 (spolu za 30 mesiacov) úhrady po 4,64 eur mesačne, spolu vo výške 148,48 eur, súd prvej inštancie ju zaviazal na zaplatenie tejto sumy obsiahnutej v priznanej sume 165,48 eur.

11. Žalobca vyzval žalovanú písomne na zaplatenie úhrady a poštových sadziieb súvisiacich s odoslaním výzvy na zaplatenie úhrady, o čom svedčí písomná výzva na zaplatenie nedoplatku zo dňa 07.10.2021. Keďže žalovaná nezaplatila úhradu a poštovné sadzby v lehote do 30 dní od doručenia výzvy (výzva jej bola doručená dňa 20.10.2021), je povinná zaplatiť aj pokutu vo výške 17 eur a poštovú sadzbu vo výške 1,85 eur (§ 10 ods. 3 zákona č. 340/2012 Z. z.). Keďže žalovaná pokutu vo výške 17 eur i poštovú sadzbu vo výške 1,85 eur nezaplatila, súd ju zaviazal aj na zaplatenie týchto súm s tým, že priznaná suma 165,48 eur je súčtom istiny 148,48 eur a pokuty 17 eur.

12. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 2 CSP a § 256 ods. 1 CSP. Žalobca vzal v tomto spore žalobu sčasti späť po vznesenej námietke premlčania, ktorá bola oprávnená. Následné zastavenie konania v späťvzatej časti je zastavením konania, ktoré zaviniť žalobca a ktorý je povinný nahradiť trovy konania, ktoré vznikli žalovanej. Žalovaná si nárok na náhradu trov konania v konaní neuplatnila. Žalobca mal úspech vo veci v rozsahu 64,33 % a neúspech v rozsahu 35,67 % (pomer 260,13 eur : 167,33 eur). Pomer jeho úspechu a neúspechu je 28,66 %, preto súd rozhodol, že žalobca má proti žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 28,66 %.

13. Proti rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná, ktorá žiadala, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V odvolaní znova poukázala na

to, že v období 15.03.2018 až 10.04.2020 nebola v žiadnom zmluvnom vzťahu odberateľa elektrickej energie. Nesúhlasí preto s rozhodnutím súdu vo veci zaplataenia úhrady poplatkov RTVS za obdobie 03/2019 až 04/2020. Je občanom Slovenskej republiky, kde je zákon o koncesionárskych poplatkoch nastavený spôsobom, a to o tom, že je odberateľ elektriny je RTVS informovaná, ale pri ukončení alebo prerušení dodávky elektriny sa daný status RTVS neoznamuje a ako odberateľ má RTVS informovať osobne o ukončení alebo prerušení dodávky elektriny, s čím ako občan nesúhlasí. Ako odberateľ energie uzatvára zmluvu so ZSE a.s. S RTVS nemá uzatvorenú žiadnu zmluvu či už písomnú, alebo ústnu o úhrade poplatkov.

14. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovanej žiadal rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Citoval ust. § 3 písm. a) zákona č. 340/2012 Z. z., podľa ktorého platiteľ úhrady je fyzická osoba, ktorá je evidovaná dodávateľom elektriny v evidencii odberateľov elektriny v domácnosti ako odberateľ elektriny v domácnosti v odbernom mieste, pre spotrebu v byte alebo v rodinnom dome. Povinnosť platiť úhrady za služby verejnosti poskytované RTVS tak vyplýva priamo zo zákona. Žalobca v zmysle § 9 ods. 1 zákona o úhrade je povinný viesť evidenciu platiteľov úhrad. Údaje o platiteľoch do tejto evidencie mu poskytujú subjekty, ktorým táto povinnosť priamo z § 9 zákona o úhrade vyplýva, a to najmä dodávateľa elektriny, prevádzkovateľa distribučnej sústavy a sociálna poisťovňa. Žalobca nemôže vychádzať z iných skutočností, keďže zákon č. 340/2012 Z. z. mu nedáva iné možnosti, ako údaje o platiteľoch (osobách povinných platiť úhrady, t. j. aj žalovanú sumu) získať. Evidencia platiteľov podľa § 9 ods. 1 zákona o úhrade je vzhľadom na enormný počet platiteľov (cca 1,37 mil. platiteľov) vedená v elektronickej podobe. Poskytovanie súčinnosti zo strany dodávateľov elektrickej energie prebieha tak, že žalobca požiada dodávateľa elektrickej energie o poskytnutie databázy fyzických osôb, ktoré sú koncovými odberateľmi elektriny v domácnosti v odbernom mieste pre spotrebu v byte alebo v rodinnom dome. Žalobca z tejto databázy zistil, že žalovaná je pod VS: 9080794559 odberateľom elektrickej energie na odbernom mieste: C. D. XXX, C. D., teda spĺňa definíciu platiteľa podľa § 3 písm. a) zákona o úhrade a je povinná platiť úhrady za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska. Keďže v evidencii platiteľov je ako odberateľ elektriny na danom odbernom mieste evidovaná žalovaná, žalobca námietky žalovanej považuje za neopodstatnené, nakoľko rozhodujúcou je skutočnosť, že žalovaná je evidovaná ako odberateľ elektriny v danom odbernom mieste. Pokiaľ došlo k zmene odberateľa elektriny na odbernom mieste elektriny, je potrebné toto oznámiť vyberateľovi úhrad RTVS. V zmysle zákona č. 340/2012 Z. z. je potrebné zaslať fotokópiu zmluvy o ukončení odberu elektrickej energie (s čitateľným odberným miestom a dátumom platnosti), alebo fotokópiu vyúčtovacej faktúry (kde je jasne uvedené - faktúra k ukončeniu, meno odberateľa, odberné miesto a dátum ukončenia) alebo fotokópiu zmluvy s elektrárňami na meno nového odberateľa elektrickej energie (s čitateľným menom, adresou odberného miesta a dátumom platnosti). V prípade, že žalovaná nie je a nebola odberateľkou elektriny na danom odbernom mieste elektriny, je potrebné zaslať potvrdenie od dodávateľa elektriny, že nie je a nebola odberateľkou elektriny na danom odbernom mieste elektriny, prípadne zmluvu s dodávateľom elektriny pre skutočného odberateľa elektriny. Nakoľko žalovaná vo svojom odvolaní neuviedla žiadne nové skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na nárok žalobcu a žalovanú sumu, žalobca zotrval na svojich predchádzajúcich vyjadreniach.

15. Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 379 a § 380 ods. 1 CSP, bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 385 ods. 1 CSP a zistil, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť.

16. V zmysle § 378 ods. 1 CSP na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

17. Odvolací súd je v zásade viazaný rozsahom odvolania (§ 379 CSP) a odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP).

18. Odvolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní (§ 383 CSP).

19. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa odseku 2 citovaného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie

správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

20. V preskúmvanej veci žalovaná vo svojom odvolaní uvádza ako odvolací dôvod všetky dôvody uvedené v § 365 ods. 1 písm. a) až h) CSP bez toho, aby špecifikovala v čom vidí opodstatnenosť týchto uplatnených odvolacích dôvodov. Vo svojom odvolaní v podstate iba opakuje skutočnosti, ktoré uviedla už pred súdom prvej inštancie, a to, že nebola v období od 15.03.2018 do 10.04.2020 v žiadnom zmluvnom vzťahu odberateľa elektrickej energie a ďalej polemizuje so správnosťou ustanovení zákona č. 340/2012 Z. z. O úhrade za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

21. Z odvolania žalovanej tak nevyplývajú žiadne dôvody pre opodstatnenosť uplatnenia ňou uvádzaného odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. a) CSP (neboli splnené procesné podmienky), odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP (súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces), odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. c) CSP (rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd), odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. d) CSP (konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci), odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. e) CSP (súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností), ani odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. g) CSP (zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené. Vychádzajúc z odvolania žalovanej do úvahy by mohol pripadať iba odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) a odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP (rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci).

22. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP spočíva v nesprávnom postupe súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania, dôsledkom čoho je, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývajú, alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané, alebo vyplývajú z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

23. Právnym posúdením v zmysle odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

24. Na základe preskúmania správnosti rozsudku odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na správne zistenie skutkového stavu veci, dospel k správny skutkovým záverom, ktoré majú oporu vo vykonaných dôkazoch a vec aj správne právne posúdil. Súd prvej inštancie sa vysporiadal so všetkými podstatnými skutkovými tvrdeniami strán, v odôvodnení rozsudku uviedol, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých vychádzal, ako ich vyhodnotil a ako vec právne posúdil. Prijaté právne závery náležite vysvetlil. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Súd prvej inštancie správne rozhodol i o nároku na náhradu trov konania s poukazom na § 255 ods. 2 a § 256 ods. 1 CSP, ktoré rozhodnutie jasne a zrozumiteľne odôvodnil. Odvolací súd preto nezistil ani opodstatnenosť uplatnených odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP.

25. Odvolací súd sa preto v celom rozsahu stotožnil so skutkovými závermi súdu prvej inštancie, ako aj s jeho právnym posúdením veci. Z uvedených dôvodov odvolací súd na rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktoré považoval za správne, podľa § 387 ods. 2 CSP v plnom rozsahu poukazuje a v podrobnostiach naň odkazuje.

26. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

27. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi, ktorý bol v odvolacom konaní plne úspešný, nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko si náhradu týchto trov neuplatnil a trovy odvolacieho konania mu nevyplývajú ani z obsahu spisu.

28. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).